

A képzés végén megbeszéltük, ki hogy érezte magát és egy emléklappal búcsúztunk minden résztvevőtől. Egyetlen kérésük volt a résztvevőknek: legyen még hasonló alkalom.

Az elhangzottakról hanganyag készült, melyet minden tanulónak eljuttatunk az otthoni gyakorláshoz. Akit érdekel az anyag, írott változatban megtalálhatja az Informatika a Látássérültekért Alapítvány honlapján (<http://info-alap.hu/>).

A tréning ötlete A jövő kilátásai projekt találkozóorozatán, az Együtt a jövőnkért májusi alkalmán merült fel. A megvalósulás azt mutatja, hogy sikeresek ezek a találkozók. Érdeemes eljönni és elmondani véleményünket, megosztani gondolatainkat, mivel ilyen nagyszerű dolgok születnek belőle. Ezúton köszönöm dr. Nagy Sándornak, hogy támogatta ezt az ötletet, s így megvalósulhatott a képzés.

Az Együtt a jövőnkért következő alkalma szeptemberben lesz, ahol ismét A jövő kilátásai októberben nyilvánosságot látó weboldala lesz a középpontban.

Puskás Anett ifjúsági referens

Nyelvünk csodái, irodalmunk szépségei

A hangomat adom – beszélgetés Puskás Kata Szidóniával

Beszélgetéssorozatunk olyan önkéntes felolvasókkal készül, akik a Bodor Tibor Kulturális Egyesületben dolgoznak, s örvendeztetnek meg bennünket újabb és újabb hangoskönyvekkel. Fogadják az interjúkat olyan szeretettel, amilyen örömmel felolvasóink nyilatkoznak.

Beszámoló a 2018 jubileumi könyvátadás óta történt eseményekről, érdekességekről

- „A könyvek a legcsendesebb és legkitartóbb barátok; a legelérhetőbb és legbölcsebb tanácsadók, és a legtürelmesebb tanítómesterek.” (Charles William Eliot)

Milyen hangulatot, érzéseket, gondolatokat juttat eszébe önnek a fenti idézet?

- Természetesen a nagypapám, Bodor Tibor jut erről is eszembe, akinek rengeteget jelentettek a könyvek és szerencsére engem is megfertőzött ezzel a szerelmével.

- 2018 szeptemberében, több mint 150 hangoskönyv került átadásra. Azóta milyen változások történtek a könyvállományban?

- Már biztos, hogy a második évünkben több mint 280 könyvvel bővíthetjük a hangoskönyvtár állományát, amit remélem egyre többen fognak örömmel hallgatni.

- Milyen típusú könyveket olvastak fel az önkéntesek az átadást követően?

- Ez teljesen változó, mindig arra biztatjuk a felolvasóinkat, hogy csak olyan könyvet válasszanak, ami közel áll hozzájuk. Én magam abban hiszek, hogy minden könyv érték, hiszen van, amikor a mély filozófia érdekel, máskor csak valami könnyedebbet szeretnék olvasni, de mindkettő rengeteget adhat.

- Szerepelnek a látássérültek kívánságlistáján olyan könyvek, melyek felolvasása valamiért elsőbbséget élvez? Melyek ezek?

- Volt olyan, amikor egy látássérült pont a szakvizsgája előtt esett át szemműtéten, az önkénteseink csodálatos módon egy hét alatt felolvasták az összes tételét, így ötösre sikerült megvédenie a diplomát, amihez ezúton is gratulálunk!

- Gyarapodott egy év alatt a felolvasók száma?

- Szerencsére folyamatosan. Helle Maximilian, egyesületünk alelnöke rengeteget dolgozik azon, hogy egyre több és több felolvasónk legyen. A tavalyi 150 könyvet körülbelül 70 felolvasó olvasta fel, a jelenlegi állományt pedig 120-an, ami azt gondolom szintén nagyon szép növekedés, de körülbelül 600 elfogadott felolvasónk van, szóval sokan még nem vágta bele a munkába.

- Segítik-e megbeszélések az önkéntesek munkáját?

- Igen, igyekszünk minden hónapban önkéntes találkozót szervezni, amelyen felolvasóink nemcsak élőben, hanem a Facebook live-nak köszönhető-

en a távolból is részt vehetnek, hiszen Sidneytől Erdélyen át egészen Miami-ig megtalálhatóak felolvasóink. Ezenkívül egyesületünk beszédtechnika órákat is szervez a felolvasóknak, amelyeken lehetőségük van részt venni, fejleszteni magukat felolvasóként.

- A felolvasáson kívül az egyesület további programokkal színesíti a mindennapokat. Melyek ezek, milyen célból rendezik meg őket?

- Egyelőre koncerteket szerveztünk/szervezünk. Idén Szalóki Ági mellett a Budapest Bárból jól ismert Németh Jucival és Kollár-Klemencz Lászlóval csinálunk koncertet, utána pedig november 7-én (ami családjukban egy különleges dátum, hiszen nagypapám ezen a napon jött haza 3 év orosz hadifogság után, így amíg élt mindig köszöntöttük ezen a napon), szóval november 7-én Vincze Lilla művésznővel lesz úgynevezett vaksötét koncertünk. Ezeket úgynevezett szemléletformáló programoknak szánjuk, a bevételekből pedig, többek között, eszközöket veszünk a felolvasóinknak, beszédtechnika órákat szervezünk nekik, stb.

- A tavalyi évhez képest milyen főbb változások, érdekességek, fontos események történtek az egyesület életében?

- Azt hiszem, hogy az elkészült rengeteg könyv, a három sikeres vaksötét koncert mellett nagyon fontos együttműködések születtek, például a Librivel, ahol adományjeggyel lehet támogatni a munkánkat. De nagyon fontosnak érezzük a közös munkát a Csömöri kulturális összeesküvéssel, akik nemcsak lelkes felolvasóink, hanem nagyon sokat segítenek a felolvasás népszerűsítésében is, de talán ennél is fontosabb, hogy mellénk állt Juhász Anna irodalmár, Juhász Ferenc költő leánya, aki a vendégünk is volt az egyik önkéntes találkozón (az ott készült videót az egyesület Facebook oldalán meg is lehet nézni), és sok közös tervünk van Annával is. Azt hiszem, ezekből látszik, hogy nem tétlenkedtünk és unatkoztunk az elmúlt évben sem!

- Lesz-e mód arra, hogy olvasók és felolvasók találkozzanak?

- Igen, szeretnénk rendszeresen, legalább évente egyszer ilyet szervezni. Az első ilyen találkozóra 2019. október 19-én kerül sor. Reméljük, ott személyesen is minél több látássérült olvasónkkal is találkozhatunk majd!

- Hosszú távon milyen terveik, elképzeléseik vannak?

- Annak örülnénk, ha sikerülne 10 év alatt megduplázni a hangoskönyv állományt és az olvasók is folyamatosan egyre többen lennének, a felolvasókkal együtt!

Rengeteg segítséget és örömet kapunk a sok-sok felolvasott könyv által! Köszönet mindenért!

Árva Mária

Versvilág – összeállította Árvay Mária

Csokonai Vitéz Mihály: Az ősz (részlet)

Már a víg szüretnek örül minden ember,
Mellyel örvendeztet bennünket szeptember.
Októbert olyformán biztatja előre,
Hogy nektár lesz a bor, és másolás a lőre.
Setétül a setét góhér a vesszőkön,
Barna színt ver vissza a többi szőlőkön,
Amelyeknek általvilágló kristályja
A nézőt már édes nektárral kínálja.
Rajtok királyságot mutogatni akar
A veres bársonyba kevélykedő bakar.
A sárgálló almák, a piros körtvélyek
Legörbedt anyjoknak emlőjén kevélyek.
Fája alatt hever a főtt berkenye,
A kövér noszpolya, a borzas gesztenye.
Megterhelte az ősz a fáknak ágait,
Vastagon ráfűzte gazdag áldásait.
Csak az a baj, hogy már hűvösek a szelek,
Néha egy kis hideg és dér is jár velek.
Mert már a Mértéket hogy Fébus elérte,
A napot az éjjel egyenlőnek mérte.
De mégis, barátom, jer, ha kisétálunk,
Az őszben is elég örömet találunk.
Ha nincs is oly pompás, mint a víg kikelet,
De mégis sok részben dicsekszik e' felett.
Van édes szőlője, van szagos gyümölcsse,
Mellyel a sétáló kebelét megtöltse,
Ha a szép virág is olyan kedves maga;
Hát a gyümölcs, melynek íze is van s szaga?
Az ugyan ébreszti, de csak látásunkat,
Ez ízlésünket is s véle szaglásunkat.
És így ha a tavasz a leggyönyörűbb rész,
Az ősz meg legjobb is, leggyönyörűbb is lesz.
Levegő ege is dél után enyhesebb,

A szent Mihály nyara most legkellemesebb.
 Van a hegyen egy kis szőlőm és szilvásom,
 Itt esik ilyenkor legszebb múlatásom.
 De ha te nem sajnálsz vélem megjelenni,
 Ez a gyönyörűség kétszeres fog lenni.
 Eszünk körtvélyt, almát s barna gohérokat,
 Nem irigyünk semmi rakott asztalokat.

Weöres Sándor: ABC

<p>A Alma alva ring az ágon, alma álma áhitat, se érzés, se gondolat, tiszta fény az alma-álom.</p> <p>B Benn a belső boltozatban, bánatban és borúlatban születik a szerelem, hogy egy s kettő: sok legyen.</p> <p>C A gyerek cinkosa cukor, a lány csábítója csokor. Mai gyerek fanyart kíván, ál-kincstől kábul mai lány.</p> <p>D Jól szólni dísz, derék dolog, de a dísztelen csak dadog. Ámbár dadogni dísztelen, olykor dicsőbb, mint díszesen.</p> <p>E Ez éppen elme- séli, hogy elme- gyünk végül elme- rülni. Nagy elme!</p> <p>F Mai fickó fanyart kíván, ál-fényhez fordul mai lány:</p>	<p>fehérség és feketeség felcserélve, fordítva ég.</p> <p>G Gége, gúnár-gége, honnan a gőgöd? Fennen gőgicsélve a gyászt legyőződ.</p> <p>H Hogyha hó hull, havas a hegy s a ház. Huhog a hegy s a ház: tanul hóul.</p> <p>I Itt és így: egyenes, igazi és istenes. Ott és úgy: kanyarúl, igen könnyen mélybe hull.</p> <p>J Jajgatás és jutalom: mily kétféle jel! Jég játéka az úton: hoz, visz, dönt, emel.</p> <p>K Kétely kelti a tudást, kétely úzi a hitet. Kételyt kelt a gondolat, kételyt űz a szeretet.</p>
---	---

L

Áll a láb a lomha földön,
leng a madár a felhőben,
peng a lant a levegőben,
száll a lehellet örökkön.

M

Mikor vízbefúlót mentek,
ha ti más mezőre mentek,
nem vagytok közönytől mentek,
mind csak afféle jött-mentek.

N

Az N a Név, az N a Nem,
az állítás, a tagadás,
semmiben villám-hasadás,
a férfinem s a nőinem.

O

Ó!

Oltalmazó, áldást osztó!
Ölelő, övező!
Oldó, oltó!

P

Próféta, pythia, poéta
a titok nyitját megleli.
Pojáca, praktikus, pocséta
a titok nyitját elnyeli.

Q

Queretaróban lövés durran,
a Quarneróban cápa surran,
s a vészről szelíd álmodó
ír éles gúnydalt: Quevedo.

R

Rázd a rongyot, míg ropogás
repsz, ront, villám-ropogás!
Rontsd a rezet, zöld rozsa rágja,
a rózsa ritkább ragyogás.

S

Születik a szerelem,
hogy egy s kettő: sok legyen,
szerte kígyó-sziszegésben,
sebes sirály-szárnyverésben.

T

Tőr a tüske, a tövis,
és te is.
Tested teljes tömlőcében
tálat és tányért teríts.

U

Út, ütés: kanyarúl,
igen könnyen bajba fúl.
Úgy utazz az úton,
ne uraljon unalom.

V

A világ, a virág
világít és virít,
valameddig vakít,
valamikor veszít.

X

A szomszéd házban X lakik.
Falak veszik körül.
Most lámpát gyújt. Nem alhatik.
Szenved-e vagy örül?

GY LY TY NY

Az Ypszilon a szerelem
és alázat a magyar nyelvben:
a G, az L, a T, az N
megkéri, hogy mögötte menjen.

Z

Zúgj, zivatar!
Zengés, zene!
De a lét minden kelleme
távolról: zárka, zűrzavar.

Finta Kata egypercesei

Földrengés

1930-as években történt

Vasárnap, kora reggel. Rajtam kívül még senki sem ébredt föl. Most kel a nap, sugarai bearanyozzák a szobát, ahol elmélázva figyeltem a szép reggelt. A nyitott ablakon át egy fecskepár repült be, itt köröztek mellettem, a fejem fölött. Csicseregnek, meg-megkerülik a szoba mennyezetének közepén lógó, szépen megmunkált, aranyozott, fehérburás, függő petróleumlámpát.

Kis neszre ébredtem. Mi ez? Egyszerre azt látom, hogy a lámpa ide-oda leng. Jól látnak szemeim, vagy csak képzelődöm? Mintha a bútorok is kissé megmozdultak volna, s az éjjeliszekrényen tartott apró tárgyak: gyertyatartó, fényképtartó is összezőrdült. Csak néhány percig tarthatott az egész.

Nem képzelődés! Egy kisebbfajta földrengés volt.

Szüleim is fölédtek a szokatlan neszre. Hálósobájuk az enyémtől alkóvval volt elválasztva, melynek nyílását egy nagy, nehéz, sötét bársonyfüggöny foglalta el. Anyukám átszaladt hozzám. Nem tartott sokáig az egész, így nem volt idő megijedni! Átmentem a hálósobájukba, odabújtam anyám mellé. Olyan jó volt mellette. Jó érzés volt hozzábújni, közelsége mindig biztonságot árasztott.

Ilyenkor szokott nekem mesélni, s kérdéseimre válaszolni. Még igen kicsi voltam akkor. Megkérdeztem tőle: hol voltam azelőtt, mielőtt megszülettem? Azt válaszolta: – bár nem egészen értettem: – a Jordán vizében fürödtél, ahol nagyon jól érezted magad.

Iskolás koromban eszembe jutott, s kíváncsiságból keresgéltem a terem falán függő nagy térképen, hollehet a Jordán folyó?

Anyámék hálósobájában az éjjeliszekrény fölött volt egy bekeretezett fénykép, amely őt ábrázolta szép ruhában, fején hatalmas fehér kalappal. A menyasszonyi képe. Mosolya máig elkísér. Őrzök róla egy másik kedves régi képet is. Ott pedig elegáns kosztümben, akkori divatnak megfelelő kalappal mosolyog a fényképészre. Ezt a képet most legkedvesebb könyveim mellett a polcon őrzöm, ahol minden nap láthatom.

Tűz van!

1933

Az éjszaka csöndjét egyszerre harangzúgás veri föl. A faluban mindenki kiugrik az ágyból. Mi, gyerekek is fölriadtunk. Mi lehet ez a nagy lárma?

Az ebédlőszoba ablakához siettünk, ahonnan erős világosság szűrődött a szobába. Nem messze, az úton túli szérűben lángok nyúltak az egekig.

A falu kis szertárából önkéntes tűzoltók az akkori egyszerű felszerelésüket vontatva, siettek a helyszínre. A közelben lakók pedig vödörrel fölszerelve rohantak segíteni. A nagygazdaság és a szomszédos házak kerekes- vagy gémes-kútjaiból húzták, merítették a vizet. Az egész falu felnőtt lakossága tudja ilyenkor, mi a teendő. Minden kútnál felsorakozott egy-egy csapat. Férfiak, asszonyok és a nagyobb gyerekek álltak fegyelmezett sorba, kézzől-kézre adták a vödörket egymásnak, a tűzoltók pedig locsolták, öntözték a tűzcsóvákat. Sietni kellett, mert sok kazal sorakozott a szérűben, s nem messze állnak a gazdasági épületek, az istálló, nehogy átkapjon a tűz más-hová, mert óriási kárt okozna. Az istállóból már kivezették a megriadt állatokat a falu messzebb eső részére.

Ruhát kapkodtunk magunkra és kimentünk az udvar végébe, hogy közelebbről figyelhessük az eseményeket. Néztük a veszélyes tűzijátékot, amely nappali fénnel világította be a keleti égboltot és az egész környéket.

Másnap átmentünk megnézni a tűz nyomait. Két hatalmas szalmakazal lett a lángok martaléka. Mindenütt füst és hamu... A szérű gazdája a szomszédok segítségével még igyekszik eltakarítani a tűzvész maradványait.

Figyelmesen hallgattuk az embereket, akik egymás közt értékelték a történeteket: Igaz, kár az elégett szalmáért, de hála a Teremtőnek, meg a szorgos munkának, na meg annak, hogy szélcsend volt, ezért nem terjedtek tovább a lángok, mert nem messze a porták, házak már sokkal sűrűbben épültek egymás mellé, mint itt, a faluvégen, ahol a lángok fellobbantak.

Összeállította: Árvay Mária

Első a család

Akik a távolból helyettünk látnak – Bemutatkoznak a Távszem operátorok

2019 áprilisában állt munkába az MVGYOSZ-nél az a 15 fő, akikből június végére képzett Távszem operátorok és ügyfélszolgálati munkatársak lettek. Ők már javában biztosítják a Távszem szolgáltatást, vagyis intézik a felhasználók regisztrációját, és ami talán ennél is izgalmasabb: a távolból helyettünk látnak.